

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/71/2019
Identifikačné číslo spisu:	6112010785
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:6112010785.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného H. L. pre pokračovací zločin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 k § 259 ods. 1 písm. g), ods. 4 písm. a) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. decembra 2019 v Bratislave, o dovolaní obvineného H. L. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. januára 2017, sp. zn. 5To/114/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného H. L. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej aj „prvostupňový súd“) z 20. júna 2016, sp. zn. 1T/74/2012, bol obvinený H. L. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 k § 259 ods. 1 písm. g), ods. 4 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1) po tom, ako doposiaľ nestotožnená osoba, v presne nezistenom čase a na nezistenom mieste vyhotovila falošné listiny - Rozhodnutie jediného spoločníka spoločnosti C., s.r.o., L. č. X, G., IČO: XXXXXXXX, zo dňa 25. júna 2010 a Zmluvu o prevode 100% obchodného podielu spoločnosti C., s.r.o., z prevádzajúceho H. H. na nadobúdateľa Y. P., nar. X. G. XXXX, zo dňa 25. júna 2010, na ktorých sfaľovala podpis H. H., tieto H. L. za prísľub finančnej odmeny a iných výhod dal Y. P., ktorý ich dňa 7. júla 2010 predložil na Obchodnom registri Okresného súdu v Banskej Bystrici s Návrhom na vykonanie zmeny konateľa a spoločníka spoločnosti C., s.r.o., čím uviedol do omylu pracovníkov Obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica, ktorí na základe týchto falošných dokladov dňa 9. júla 2010 vykonali zmenu spoločníka a konateľa spoločnosti C., s.r.o., z H. H. na Y. P., pričom prevodom obchodného podielu spoločnosti C., s.r.o., ktorej hodnota majetku predstavuje sumu 5.327.045,46 eur, spôsobili H. H., nar. X. E. XXXX, ako jedinému spoločníkovi a konateľovi

spoločnosti C., s.r.o., škodu vo výške 5.327.045,46 eur,

2) v snahe získať nehnuteľnosti z majetku spoločnosti C., s.r.o., doposiaľ nestotožnená osoba na doposiaľ nezistenom mieste, v presne nezistenom čase, vypracovala Zmluvu o kúpe nehnuteľností medzi spoločnosťami C., s.r.o. a F. O., s.r.o., na predaj nehnuteľností z majetku spoločnosti C., s.r.o, ktorú dňa 16. júla 2010 Marián L. prostredníctvom ďalšej osoby predložil Y. P., ktorý ju dňa 16. júla 2010 v čase asi o 11,00 hod. podpísal za obidve spoločnosti a dal si u notárky JUDr. Marty Botkovej v Nových Zámkoch osvedčiť svoj podpis a po podpise mala byť zmluva vrátená H. L., čím sa pre spoločnosť C., s.r.o., pokúsili spôsobiť škodu vo výške 169.313,02 eur, no k pokusu ani k dokonaniu skutku nedošlo, nakoľko Zmluva o kúpe nehnuteľností nebola predložená so žiadosťou na povolenie vkladu na kataster, nakoľko táto zmluva bola dňa 16. júla 2010 zaistená políciou,

3) po tom, ako doposiaľ nestotožnená osoba v presne nezistenom čase a na nezistenom mieste vyhotovila falošné listiny - Rozhodnutie jediného spoločníka spoločnosti C. J. so sídlom G. XXX, J., IČO: XXXXXXXX zo dňa 25. júna 2010 o odvolaní konateľa spoločnosti H. H. a menovaní nového konateľa, a to Y. P., nar. X. G. XXXX, H. L. za prísľub finančnej odmeny a iných výhod dal Y. P. toto rozhodnutie spolu s Návrhom na vykonanie zmeny konateľa v spoločnosti C. J., s. r. o, ktorý ich dňa 7. júla 2010 predložil na Obchodnom registri Okresného súdu v Banskej Bystrici, čím uviedli do omylu pracovníkov Obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica, ktorí na základe tohto návrhu a k nemu priložených falošných dokladov dňa 15. júla 2010 vykonali zmenu konateľa spoločnosti C. J., s. r. o., z H. H. na Y. P., čím bol H. H. poškodený na jeho právach riadiť spoločnosť C. J., s. r. o., ktorej hodnota majetku predstavuje sumu 7.600,26 eur a spôsobili tak pre spol. C. J., s.r.o., J., škodu v uvedenej výške.

Za to mu prvostupňový súd uložil podľa § 259 ods. 4 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. n), § 37 písm. k) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona prvostupňový súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku prvostupňový súd poškodených H. H., nar. X. E. XXXX, trvale bytom J. č. XXXX, P. a spoločnosť C. J. s.r.o., so sídlom G. XXX, J., IČO: XX XXX XXX odkázal s nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občianskoprávných.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodujúc o odvolaní obvineného H. L. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu rozsudkom z 31. januára 2017, sp. zn. 5To/114/2016, podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku s poukazom na § 324 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uznal obvineného H. L. (spolu s ďalším obvineným) za vinného z pokračovacieho zločinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 k § 259 ods. 1 písm. g), ods. 4 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe totožnom so skutkovým základom uvedeným v prvostupňovom rozsudku.

Za to obvinenému H. L. krajský súd uložil podľa § 259 ods. 4 Trestného zákona, s poukazom na § 13 ods. 2, § 37 písm. k) Trestného zákona, ako aj na § 322 ods. 3 Trestného poriadku trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona krajský súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku krajský súd poškodených H. H., nar. X. E. XXXX, trvale bytom J. č. XXXX, P. a spoločnosť C. J. s.r.o., so sídlom G. XXX, J., IČO: XX XXX XXX odkázal s nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občianskoprávných.

II.

D o v o l a n i e a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako aj proti jemu predchádzajúcemu rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica podal obvinený H. L. dovolanie prostredníctvom svojho pre dovolacie konanie zvoleného obhajcu JUDr. Alexandra Fila písomným podaním z 10. decembra 2018, podaným na poštovú prepravu toho istého dňa, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku.

Podané dovolanie obvinený odôvodnil tým, že v konaní bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu ako aj na spravodlivý proces a rovnako tak súd neustálil právnu kvalifikáciu skutku v predmetnej veci. Obvinený je toho názoru, že obe tieto otázky mohli ovplyvniť celkové posúdenie veci zo strany súdu vo vzťahu k tomu, či existovali dostatočné silné dôkazy na preukázanie jeho viny. Rozpory v tvrdeniach svedkov, ako aj odlišnosti v jednotlivých dôkazoch vznikali podľa obvineného v rôznom čase a neboli vôbec odstránené. Tieto pochybnosti potom podľa obvineného ovplyvňujú posúdenie skutkových okolností prípadu založených na týchto dôkazoch a ovplyvňujú aj samotný výsledok súdneho konania. Obvinený v tomto smere poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 26. októbra 2011, sp. zn. III. ÚS 44/2011, v zmysle ktorého je povinnosťou súdu vyrovnať sa s argumentmi obhajoby a na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 14. septembra 2006, sp. zn. I. ÚS 265/05, v zmysle ktorého pokiaľ súd dospel k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre dané rozhodnutie, treba potom rozhodnutie súdu považovať za arbitrárne a rozporné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa obvineného je zrejmé, že ak je v rozsudku čo i len jediné tvrdenie nepravdivé, potom aj záver bude nepravdivý a to i napriek tomu, že logicky vyplýva z možných úvah. Nedostatky odôvodnenia spolu s opomenutými dôkazmi zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

Obvinený v podanom dovolaní taktiež poukázal na R 38/1970-III. a R 81/2003 - III. a z toho vyplývajúci záver o tom, že ak je výsluch svedka jediným usvedčujúcim dôkazom a tento výsluch nebol vykonaný v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, tento nedostatok nemožno napraviť tým, že pri svojom ďalšom výsluchu sa svedok odvolá na svoju skoršiu procesne chybnú výpoveď, pretože táto nemôže slúžiť ako dôkaz na hlavnom pojednávaní podľa § 119 ods. 2 Trestného poriadku.

Obvinený ďalej poukázal na R 56/1994 - II. a R 30/2010 - II., z ktorých podľa jeho názoru vyplýva, že dôkazy získané pred začatím trestného stíhania vo veci by nemali byť v obžalobe a nemal by sa o ne opierať ani súd a strany v konaní. Uvedené podľa obvineného platí aj v prípadoch, v ktorých pri objasňovaní veci došlo k nedostatkom, ktoré sa už nedajú odstrániť, hoci pri správnom postupe by mohli byť zistené správne.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/74/2012 a pokynom nariadil vo veci znovu konať a rozhodnúť v zmysle platnej legislatívy trestných kódexov.

K dovolaniu obvineného sa podaním z 27. decembra 2018 vyjadril námestník okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica (ďalej len „prokurátor“), ktorý vo svojom vyjadrení vo vzťahu k obvineným namietanej nesprávnej kvalifikácii skutkov kladených mu za vinu uviedol, že konanie obvineného popísané v skutkoch zistených vykonanými a vyhodnotenými dôkazmi okresný aj krajský súd správne kvalifikovali ako prípravu pokračovacieho zločinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 13 ods. 1 k § 259 ods. 1 písm. g), ods. 4 písm. a) Trestného zákona, pretože uvedením nepravdivých údajov o závažných skutočnostiach v podkladoch slúžiacich na zápis do obchodného registra a katastra nehnuteľností, čo malo viesť k spôsobeniu škody veľkého rozsahu, úmyselne vytvárali podmienky na spáchanie zločinu, pričom nedošlo k pokusu ani k dokonaniu zločinu. Uvedenú právnu kvalifikáciu súd podľa názoru prokurátora vo svojom rozsudku v dostatočnom rozsahu odôvodnil, skutková veta po subjektívnej i objektívnej stránke napĺňa všetky zákonné znaky tohto

trestného činu, s čím sa stotožnil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o pôvodnom dovolaní obvineného, ktoré bolo odmietnuté. Argumentácia obvineného v tomto smere je tak podľa prokurátora nedôvodná.

Vo vzťahu k obvineným uvádzanému nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutia súdu a údajnej arbitrárnosti prokurátor uviedol, že Krajský súd v Banskej Bystrici sa v odôvodnení napadnutého rozsudku podľa jeho názoru výstižným, logickým a primeraným spôsobom vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami potrebnými pre rozhodnutie.

Prokurátor vo svojom vyjadrení poukázal taktiež na tvrdenie obvineného, uvedené v podanom dovolaní, o tom, že napadnutý rozsudok je založený na výsluchu svedka, ktorý nebol vykonaný v súlade s Trestným poriadkom. Obvinený však neoznačil, o ktorý dôkaz by malo ísť, pričom prokurátor poukázal na to, že takýto dôkaz sa v rozsudku okresného súdu ani krajského súdu nenachádza.

Na základe uvedeného prokurátor navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

K dovolaniu obvineného sa podaním zo 16. januára 2019 vyjadria aj poškodená spoločnosť C. J. s.r.o., ktorá vo svojom vyjadrení uviedla, že má za to, že obvinený H. L. sa konania, za ktoré bol odsúdený, dopustil spolu s ďalšími osobami. Jeho konanie považuje za vedomé, cielené a veľmi nebezpečné, pretože mohlo ohroziť samotnú existenciu poškodenej spoločnosti, spôsobiť jej značné finančné škody a bolo spôsobilé zničiť jej obchodnú povesť. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/74/2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/114/2016, považuje poškodená spoločnosť za zákonný a správny a na základe uvedeného žiada, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaniu obvineného nevyhovel.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 8. novembra 2019.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zjavné, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Napriek skutočnosti, že obvinený H. L. uvedený dovolací dôvod vo svojom dovolaní označil len

všeobecne tvrdením, že v konaní bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu a tento dovolací dôvod nijako nešpecifikoval, dovolací súd z predloženého spisu nezistil naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Možno preto konštatovať, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol. Dovolací súd naopak zistil, že obvinený H. L. v celom svojom dovolaní namieta len skutkový stav a hodnotí dôkazy podľa svojho názoru.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie je prípustné právne účinne namietat, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2014 - II.).

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z tohto pohľadu hodnotí aj skutočnosť, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu (porovnaj rozsudok najvyššieho súdu z 22. januára 2008, sp. zn. 2 Tdo 46/2007, uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2008).

Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že dovolacie námietky obvineného, uvedené v podanom dovolaní, týkajúce sa existencie rozporov vo výpovediach svedkov ako aj hodnotenia skutkového stavu ustáleného súdmi nižších stupňov sú námietkami skutkovými, t. j. vzťahujú sa k správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu, ktorý však dovolací súd pri dovolaní podanom obvineným nemôže v zmysle § 371 ods. 1 písm. i), časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku skúmať ani meniť. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je skutkový prieskum dovolacím súdom vylúčený, vzhľadom na zákaz skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, veta za bodkočiarkou]. Skutkový prieskum by bol v dovolacom konaní možný len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o obvineným namietanú právnu kvalifikáciu skutku, dovolací súd v plnom rozsahu odkazuje na svoje uznesenie z 9. apríla 2018, sp. zn. 6 Tdo 54/2017, ktorým rozhodoval o predchádzajúcom dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. januára 2017, sp. zn. 5To/114/2016, a v rámci ktorého sa podrobne zaoberal aj dovolacou námietkou obvineného týkajúcou sa nesprávnej právnej kvalifikácie predmetného skutku.

Z neho poukazuje najmä na časť, v ktorej najvyšší súd konštatuje: „Iba pre zdôraznenie najvyšší súd uvádza, že vykonanými a vyhodnotenými dôkazmi bolo zistené, že obvinený v spojení s konaním iných doposiaľ nestotožnených páchatel'ov úmyselne a vedome sfaľované doklady potrebné na prevod obchodného podielu a o odvolaní konateľa a menovaní nového konateľa, resp. na predaj nehnuteľnosti a tieto odovzdal spoluobžalovanému s tým, aby ich predložil na obchodnom registri, čím uviedol v dvoch

prípadoch do omylu pracovníkov tohto registra, ktorí túto zmenu o prevode obchodného podielu a zmeny konateľá vykonali a v jednom prípade - z časového hľadiska ostatnému - takémuto následku bolo zabránené zákrokom polície. Konanie obvineného, ak by nebolo odhalené, by nepochybne došlo ku škode veľkého rozsahu. Takéto konanie bez akýchkoľvek pochybností preukazuje nielen to, že ide o prípravu k pokračovaciemu (čiastkové skutky spáchané jednotiacim úmyslom obvineného, obdobným spôsobom, miestnou a časovou súvislosťou a takéto konanie je potrebné vždy posudzovať ako jeden pokračovací trestný čin) zločinu v štádiu prípravy (konaním obvineného a ďalších osôb škoda nevznikla právne ani fakticky, iba hrozila) podľa § 13 ods. 1 k § 259 ods. 1 písm. g), ods. 4 písm. a) Tr. zák., čo náležite krajský súd odôvodnil v napadnutom rozsudku.“

Napokon, vo vzťahu k obvineným namietanému nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutí súdov nižších stupňov dovolací súd poukazuje na § 371 ods. 7 Trestného poriadku, v zmysle ktorého dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanoveniami § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku a z tohto dôvodu dovolanie obvineného H. L. na verejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.